

Preporuke za škole u kontekstu COVID-19 za školsku 2020/2021

Uvod

U suzbijanju širenja COVID-19 zatvaranje škola bila je jedna od najčešće primjenjenih intervencija. Do sredine aprila, 192 zemalje u svijetu zatvorile su škole, utječući na preko 90% učenika u svijetu (1). U studiji Augera i suradnika, zatvaranje škola je bilo povezano sa relativnom promjenom u incidenci/sedmica za -62% (95% CI, -71% do -49%) (2).

Zatvaranje škola diljem svijeta kao odgovor na pandemiju uzrokovanu virusom COVID-19 predstavlja nezabilježen rizik po obrazovanje, zaštitu i blagostanje djece. Prekid nastave može imati ozbiljne posljedice po sposobnost djece da uče. Što duže društveno marginalizovana djeca odsustvuju iz škola, to su veće šanse da se neće vratiti u njih. Duži period obustave rada škola utiče i na pružanje drugih osnovnih usluga, kao što su imunizacija, posluživanje užina, zaštita mentalnog zdravlja i psihosocijalna podrška a nedostatak interakcije s vršnjacima i narušavanje rutine mogu izazvati i stres i anksioznost (3).

Negativni efekti zatvaranja po sigurnost, blagostanje i učenje djece su dobro dokumentirani. Prekid pružanja usluga školovanja ima i ozbiljne dugoročne posljedice po ekonomije i društva, kao što su produblјivanje nejednakosti, pogoršanje opšteg zdravstvenog stanja i slabljenje društvene kohezije (3).

Ipak, ponovno otvaranje škola se mora izvesti na siguran način i biti u skladu s općim javnozdravstvenim odgovorom zemlje na COVID-19, uz poduzimanje svih razumnih mjera zaštite učenika, studenata, nastavnika, drugog osoblja, te članova njihovih obitelji. Pri tome obavezno treba voditi računa i o epidemiološkim i drugim kontekstualnim faktorima. U Federaciji Bosne i Hercegovine, zaključno sa 14.8.2020., u osam kantona je zabilježena 7-dnevna incidenca/100.000 COVID-19 preko 30.

Kada, gdje i koje škole ponovo otvoriti i na koji način

Odluke o ponovnom otvaranju škola iziskuje širu diskusiju svih zainteresiranih strana, radi sagladevanja svih aspekata vezanih za siguran nastavak obrazovnog procesa. Nadležna ministarstva obrazovanja moraju izvršiti procjenu na koji način se u svakom pojedinačnom kontekstu i modelu može doprinjeti učenju i blagostanju, te i zaštititi od faktora rizika koje sa sobom nosi ponovno otvaranje škola, imajući u vidu da rizici širenja COVID-19 koji se vezuju uz pohađanje nastave nisu u potpunosti utvrđeni.

Naučna istraživanja pokazuju različite rezultate kada je u pitanje COVID-19 zaraza kod djece. Posebno kada je u pitanju prenošenje COVID-19 među djecom, i sa djece na odrasle. Macartney i

kolege su u studiji sprovedenoj u Australiji našli da je u školama gdje se desilo da zaraženi učenici prisustvuju nastavi sekundarni "attack rate" (AR) u većini slučajeva iznosio od 0 do 1,2%, dok je samo u jednoj školi bio visok (35,1%) (4). Heavey i autori u studiji sprovedenoj u Irskoj nisu našli nijedan slučaj sekundarnog prenosa COVID-19 u školama među 1025 kontakata (5). Jedini slučaj prijenosa zabilježen u studiji je bio između odraslih osoba u radnoj atmosferi, ali izvan škole. Ali, obje ove studije rađene na manjem uzorku i u ranoj fazi pandemije.

U suprotnosti sa ovim studijama su dvije povezane studije sprovedene u Francuskoj, gdje su autori našli visok IAR među učenicima i osobljem u srednjim školama (38% i 59%), a znatno niži među roditeljima, braćama i sestrama (11% i 10%) (6), i još niži IAR u osnovnim školama među učenicima, osobljem ili ukućanima (10%) (7). U osnovnim školama također nisu našli ubjedljive dokaze za sekundarni prijenos zaraze (7). Istraživanje iz Južne Koreje pokazalo je da je visok prijenos unutar kućanstva bio ukoliko je indeks slučaj bio u dobi između 10 i 19 godina (19%) (8), u odnosu na mlađi uzrast (5%).

Početak nastave tokom pandemije COVID-19 moguće je sprovesti na više načina.

Otvaranje škola u punom kapacitetu nosi najveći rizik od prenosa COVID-19 i nastajanja žarišta, te širokog prijenosa u zajednici. Ovaj rizik bi se mogao smanjiti provođenjem higijenskih i epidemioloških mjera, međutim zbog ograničenih kapaciteta, kao i problema u kontroli ponašanja djece i adolescenata to bi bilo teško.

Istraživanje žarišta COVID-19 u srednjoj školi u Izraelu, nastalog nakon otvaranja škola u nestabilnoj epidemiološkoj situaciji, ukazuje na opasnost ovakvog pristupa, posebno kako rezultati istraživanja pokazuju, prisutnost velikog broja đaka u razredu (35-38), kao i nedovoljan prostor po đaku (1,2-1,3 m²). To je za posljedicu imalo nemogućnost održavanja fizičke distance, koja je neophodna za kontrolu COVID-19 (9).

Potpuni prelazak na alternativne vidove nastave, putem medija i online, u trenutnom epidemiološkom kontekstu uzrokovanom pandemijom COVID-19 nosi najmanji rizik, međutim zbog gore navedenih razloga ovo ne može biti jedino prihvatljivo rješenje, a za neke uzraste je i potpuno nesprovodivo.

Kombinacija ovih dvaju pristupa izgleda kao najoptimalnija varijanta. Otvaranje škola za određene uzraste, uz manji broj đaka u grupi, ograničenu interakciju đaka i osoblja, te strogo pridržavanje higijensko-epidemioloških mjera. Uz ovo će također biti potreban pojačan epidemiološki nadzor u zajednici, što podrazumjeva adekvatan odgovor zdravstvenog sistema, dostupnost testiranja i praćenje kontakata.

Prema dostupnim podacima smatramo da je najbolje preporučiti otvaranje škola za đake do četvrtog, uz pridržavanje preporučenih općih i specifičnih mjera za sprječavanje širenja COVID-19. Za srednjoškolce preporučuje se održavanje nastave što više na daljinu, u školama izvoditi samo praktičnu nastavu u manjim grupama (škole koje imaju praksu) i uz pridržavanje svih